

LUMINA E MARI

FLVVNT IN MARE RE- FLVVNT.

Nde per obscurum labantur flumina cursu,
Atq; ubi se sistant tantorum fessalaborum,
Dicimus: Nympha (nam vos habitatis & illa)
Aspirate meus, Numenq; affundite dictis.
Principio Mundū cū vis Divina creavit,
Secrevitq; alis alind, proprioq; locavit
in taloco, liquidus a terris abscondit undas.

Et tamen hæc eadem corpus grave fecit ut runq;
Moderib; suis ut semper ad imam deorsum
torrentur jussit, donec contingenter illis
medium fessis tandem consistere centrum.
ad Terræ, densamq; creans, densansq; creando,
Membra coarctavit, gravioraq; corpora fecit.
Huic superimposuit, certaq; in sede locavit
Non nullis facile contentas finibus undas.
Nunc igitur, partes quæ tum diffusa per omnes
Equora submersas cingebant undiq; terras,
sunt sortita suas loca per declivias sedes.
Quas quoniam nequeunt sinuoso littore cincta
Rumpere, & in medias ferri fluitantia terras,
Seva fremunt vastosq; movent ad littor: fluctus.
Cumq; nes his possint se gurgite viribus alto
Volueret, & in patulos latè diffundere campos,
usq; adeo natura valet) per viscera terræ,
Et secretæ movent tardos penetralia gressu.
Sed tamen hand se simul omnia carcere clauso
Expediunt: terræ semper propria priores
Quæque vices certa naturæ lege sequuntur.
Ergo inclisa din velut impatientia diri
Carceris, iratas produnt sal sedine mentes,
Quam postquam vario fluxerunt libera cursu,
Seq; per occultæ fuderunt viscera terra,
Deponunt: dulcesq; ferunt animalibus undas.
Sed neq; per medias quæ manant flumina terras,
Omnia nativos amittere posse sapores

Dicimus: Illa cavis quæ defluxere cavernis
undiq; per patulas se fundentia venas,
Nunc quoq; salsa manent, & habent quo noscere possit.
Quæ vero cæptum coguntur sistere cursum,
Quod tandem occlisis in terra faucibus hærent,
jam terræ faciem cum consistentia tangunt,
Purgantur, tenues sole educente Vapores.
Nam quæcumque fuit levior substantia, solis
Vi facile ascendit: tantum sal sedine densa,
Et graviora manent: reliqua omnis purior unda est.
jamq; pererratis totius finibus orbis,
Quæ maris immensi loca precipitantia vitent
Dum dubitant, requiemq; petunt, finemq; laborum,
In mare labuntur subito, primosq; salutant,
Quos ingrata din jam deseruere parentes.
Accipiunt, latiæ suos agnoscere fætus
Non dubitant, gratisq; simul dant osculanatis.
Hi quoq; jam matris, quæ latè brachia tendit,
jucundis hærent amplexibus Amphitrites.

is alto,
ania Phœ-
os,
em
cere cursu,
lente in morte gravatos:
Pras hoc, inquit, pertinet artes:
ad erat teneris medicamen in herbi
edici nobis hæc omnia debent.
hoc nostrum est, reliquæ nè turpiter
um non cognoscitur una,
missit monstrare, viamq; docere,
enuas addiscere tuius artes.

TER, quibus alta Domus Parnassia rupes,
Et quibus in terris docta sub Pallade sumnum est
Imperium, monitis animos advertite nostris,
Quæq; docebo, alios ipsæ vos deinde docete.
Dantur ab eternis homini mortalia fatis
Corpora, nec fas est illi sperare Deorum
Poste suas unquam similes evadere mentes:
Ergo desistant luci confundere noctem,
Perpetuolque dies æternis reddere curis,
Quos Dii distinctos olim voluere creari.
Vel si quos etiam sic multum scire juvabit,
ut neque jam dubitent vita prævertere cursum,
Major ut insidet cupidæ sapientia menti,
Ad mea decepti veniant præcepta jubete,
Et discant qua parte magis studuisse nocebit.
EST A L I Q U I D misericordem si pessima vitent.

Cumprimùm terras noctis gravis umbra reliquit
Solq; repurgavit densatum frigore cœlum,
Quisq; salutatum me primo tempore surgat,
Excutiatq; graves, si qui sunt, corpore somnos.
Tum juga Parnassi repeatant Heliconaq; lati,
Et vobis (quoniam cognoscitis omnia Musæ)
Dent operam: Dabimus nos, ut fœliciter omnes
Cedant suscepti me jam veniente labores.
Si verò, quos ipse diu contemnere vidi
Morbos, & dubiæ graviora pericula mortis,
Corporis oblitos, sine quo consistere mentem
Mortali non posse sciunt, contemnere pergent
Hæc quoque quæ medicæ præcepta docebimus arti
(Dicere si certi quid possit Apollo) futuros
Prædico nec mente diu, nec corpore sanos.
Hæc dixisse Deum satis est: oracula nostro
Ore fluunt, dubiam nunquam fallentia mentem:
Arte tamen certa cum demonstrare queamus,
Non tantum dixisse placet: res ipsa loquetur
Permotura leves animos, sibi conscientia veri.

Prima nocte cibis distento ventre receptis,
Paulò post quidam somnum requiemque petente:
Securi recubant, & somno pectora mulcent:
Sed neque longa quies, nam nondum sydere viso.
Quo monitore solent propriæ dicere solem,
Importuna graves rumpit violentia somnos.
Acidus hinc pleno surgit de pectora ructus,
At quæ venter habet propæ jam concocta repli
Nutrimenta, in quæ non dum calor ultimus omni
Parte penetravit, jam deficiente calore,
Deficient, crudosq; dabunt in corpore succo.
Et fluitante cavum, velut atro turbine corpus
Aere turbatur: quos qui sensere dolores,
Vos sic sollicitæ doceant incommoda vita.
Sæpius hæc solidos intempestiva tremores
Cura, tulit, fecit laxos in corpore nervos,
Et genuit morbos, apoplexiāmque, leprosias,
Morphæamque, graveq; renūm. s.
Hæc si quis vitare cupit, vitare.

Qui autem